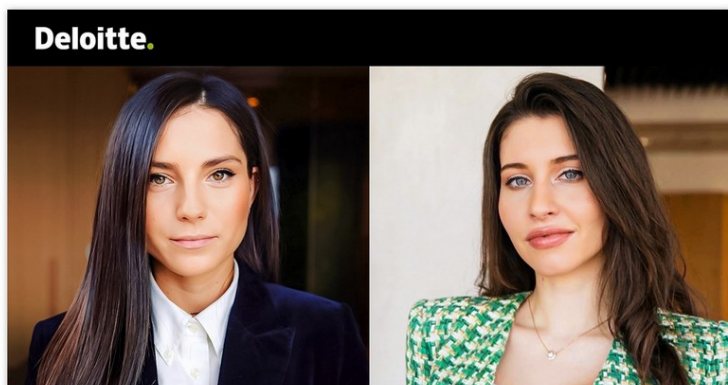

Decizie CJUE – contribuabilii nu sunt obligați sa restituie statului TVA pentru bunurile distruse voluntar

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a emis recent o decizie prin care stabilește faptul ca un contribuabil care își distruge voluntar anumite bunuri, care nu sunt degradate calitativ, din motive care țin de derularea afacerii, nu este obligat sa restituie statului taxa pe valoarea adaugata (TVA) dedusa la momentul achiziției. Cu toate acestea, contribuabilul trebuie sa documenteze în mod corespunzator acțiunea de distrugere și sa demonstreze ca bunurile și-au pierdut orice utilitate în activitățile sale economice.

Concret, în cauza C-127/22 – Balgarska Telekomunikatsionna Kompania, o companie bulgara din domeniul telecomunicațiilor, instanța europeană a stabilit ca, în cazul bunurilor casate și, ulterior, distruse voluntar, dat fiind ca au devenit inutilizabile în cadrul activității sale economice, nu exista obligația restituirii catre stat a TVA dedusa, daca distrugerea este demonstrata și justificata în mod corespunzator. Curtea subliniaza faptul ca, pentru a fi demonstrata distrugerea acestor „bunuri impropriei utilizarii sau vânzarii din diverse motive, în special uzura, caracterul defectuos sau chiar caracterul uzat moral sau inadecvat al acestora”, contribuabilul trebuie sa dovedeasca „dispariția ireversibila a bunului respectiv”.

Totodata, în aceeași cauza, CJUE analizeaza cazul bunurilor casate care au fost ulterior vândute ca deșeuri, operațiune supusa TVA. În aceasta situație, nu exista obligația ajustarii de TVA dedusa la momentul achiziției, deoarece bunurile în cauza sunt utilizate în vederea realizarii unor operațiuni taxabile. Curtea argumenteaza ca este lipsit de relevanța faptul ca vânzarea de deșeuri nu face parte din activitățile economice obișnuite ale persoanei impozabile, care efectueaza o asemenea vânzare. De asemenea, nu are importanța nici ca suma obținuta în schimbul bunurilor în cauza este redusa în raport cu valoarea lor inițiala, ca urmare a faptului ca sunt vândute ca deșeuri sau ca, din același motiv, utilitatea lor inițiala a fost modificata.

Impactul deciziei CJUE în România

În prezent, legislația din România permite pastrarea deducerii TVA în anumite cazuri expres prevazute, cum ar fi bunurile distruse ca urmare a degradarii calitative. Reglementarile actuale sunt mai permissive decât în trecut, pâna la intrarea în vigoare a noului Cod Fiscal, când, în cazul bunurilor degradate calitativ, pentru a putea pastra TVA dedusa, contribuabilul trebuia sa demonstreze ca degradarea a fost cauzata în mod exclusiv de cauze obiective.

În ceea ce privește abordarea autoritaților fiscale, multe situații din practica sunt frecvent investigate și, de cele mai multe ori, este impusa obligația ajustarii de TVA în astfel de cazuri care privesc distrugerea bunurilor.

Ca urmare a recente decizii CJUE, este de dorit ca autoritațile române sa își alinieze abordarea practica în ceea ce

privește dreptul contribuabililor de a deduce TVA în cazul bunurilor distruse voluntar, ca urmare a deciziilor adoptate din perspectiva economica, comerciala sau de marketing, chiar daca acestea nu sunt degradate calitativ. Cu toate acestea, instanța europeană confirmă poziția actuală a autorităților fiscale în ceea ce privește obligativitatea justificării riguroase, cu documente, a distrugerii, motiv pentru care persoanele juridice în cauză trebuie să dovedească faptul că bunurile distruse și-au pierdut în mod obiectiv orice utilitate în cadrul activității lor economice și că au fost distruse complet, astfel încât să se elimine orice posibilitatea de fi reintroduse în circuitul economic. Contribuabilii ar trebui să justifice, de asemenea, motivele obiective comerciale sau de business ce au condus la distrugerea voluntară a bunurilor devenite improprie în activitatea lor economică.

În acest condiții, este recomandabilă o abordare prudentă din partea contribuabililor care efectuează astfel de operațiuni (cum ar fi distrugerea produselor sezoniere, pentru care nu se justifică cheltuielile de depozitare/conservare pentru sezonul următor, produsele eliminate din portofoliul producătorilor ca urmare a unei decizii de rebranding, produse alimentare aflate în termen de garanție, dar pe care producătorul decide să nu le mai vândă pentru a nu afecta percepția consumatorilor cu privire la calitatea acestora etc.). Aceștia trebuie să întocmească o documentație solidă, în conformitate cu legislația în vigoare, ca și în cazul distrugerii bunurilor degradate calitativ. Însă, pentru operațiunile voluntare de acest fel, este nevoie și de o motivare convingătoare a deciziilor de business care au justificat distrugerea bunurilor respective.

Totodată, decizia CJUE este relevantă și pentru contribuabilii ce au efectuat astfel de operațiuni, pentru care s-a emis o decizie de soluționare a contestației contrară hotărârii Curții Europene. Astfel, aceștia pot solicita reexaminarea deciziei de soluționare a contestației de către instituția competentă. Cererea de reexaminare poate fi depusă în termen de un an de la data comunicării deciziei de soluționare (în cazul deciziilor pentru care nu s-a formulat acțiune în contencios administrativ) sau pe perioada judecării cauzei (în cazul deciziilor care fac obiectul acțiunii în contencios administrativ).